

ههركه سيك ئيعتيكافي كرد؛ با له له دهی كۆتادا ئيعتيكاف بكات، ئو شهووم پیراگه یه ندرا پاشان له بیرم دهرهیندرا، خۆم بینهوه که له نیو ئاو وقوردا سوجدهم دهبرد له به یانیه کهیدا، بۆیه به دوایدا بگه پرین له دهی كۆتادا

له ئه بی سه عیدی خودریه وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت:
«پیغمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- له دهی (ده پرۆژ وشهوی) ناوه راستی ره مه زان ئيعتيكافي ده کرد،
سالیکیان ئيعتيكافي کرد هه تا وه کو گه یشت به شهوی بیست وه ک -ئه ویش ئه و شه وه یه که به یانیه که ی له
ئيعتيكاف کردن دهرده چیت-، فرمووی: «هه رکه سيك ئيعتيكافي کرد؛ با له دهی كۆتادا (ده پرۆژ وشهوی)
ئيعتيكاف بكات، ئه و شهووم پیراگه یه ندرا پاشان له بیرم دهرهیندرا، خۆم بینه وه که له نیو ئاو وقوردا سوجدهم
دهبرد له به یانیه کهیدا، بۆیه به دوایدا بگه پرین (به دوا ی شهوی قه در) له دهی كۆتادا (ده شهوی كۆتادا)، وه
دوایدا بگه پرین له تا که کان (شه وه تا که کان)». ئه بو سه عید ده لیت: «ئه و شه وه باران باری، و (بنمیچی: سه قفی)
مزگه وت له لقی دارخورما بوو، دلۆپه ئاوه کان هاته نیو مزگه وته وه، چاوه کانم پیغمبه ری خودای بینی -صلی الله
علیه وسلم- وله نیوچه وانی شوینه واری ئاو وقور هه بوو له به یانی بیست وه کدا
[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

ئه بو سه عیدی خودری -رهزای خوی لیبیت- باسی ئه وه ده کات که پیغمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- له دهی
(ده پرۆژ وشهوی) ناوه راستی ره مه زان ئيعتيكافي ده کرد ئه میس بۆ ئه وه ی بگه پریت به دوا ی شهوی قه در، سالیکیان
وه کو خوی ئاسایی خوی ئيعتيكافي کرد هه تا گه یشته شهوی بیست وه ک، ئه ویش ئه و شه وه یه که به یانیه که ی له
ئيعتيكاف کردن دهرده چیت، پیی پراگه یه ندرا که شهوی قه در له دهی كۆتادایه بۆیه به هاوه لانی فرموو: هه رکه سيك
ئيعتيكافي کردوه له دهی ناوه راستدا؛ ئه وا با له ئيعتيكاف کردن به رده وام بیت وله دهی كۆتادا (ده پرۆژ وشهوی)
ئيعتيكاف بكات. وباسی ئه وه ی کرد که خوی گه وره پیی پراگه یان دووه به لام پاشان له بیری دهرهیناوه، به لام له خه وندا
هه ندپک شتی بینی که نیشانه یه له و سالددا ئه ویش بریتیه له: سوجده بردن له نیو ئاو وقوردا سوجدهم دهبرد له
نوێژی به یانی پرۆژی بیست وه کدا. خوی گه وره خه ونه که ی پیغمبه ری له راستیدا به دیهینا -صلی الله علیه وسلم-،
له شهوی بیست وه کدا باران باری ومزگه وتی پیغمبه ر -صلی الله علیه وسلم- پایه کانی له لقی دارخورما بوو
وبنمیچه که ی (سه قفه که ی) له لقه کانی دارخورما بوو، دلۆپه ئاوه کانی باران هاته نیو مزگه وته وه، بۆیه پیغمبه ری خودا
-صلی الله علیه وسلم- له نیوچه وانی شوینه واری ئاو وقور هه بوو له به یانی بیست وه کدا

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4459>

